

עיה ב' עושיע ארית
 סימן רמ סעיף (ו)
 [ח]:
 עין ב' מו"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"ח סמג
 עשין י"ח עושיע ארית
 סימן ע"ב סעיף ב'
 עין ד' מו"י ס"ג עושיע
 ס"ג סעיף ח'
 עיה ה' רמ"י ס"ג מהל'
 ברכות הלכה ט'
 סמג עשין כו עור ש"ע
 ארית ס"י עד סעיף ד'
 ובס"י ד' סעיף ג' (ו) וי"ד
 ס"י שבת סעיף ח':
 ע"ב ו מו"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"ח סמג
 עשין י"ח עור ש"ע ארית
 סימן ע"ב סעיף ג'
 פ' ח מו"י ס"ג ה"י י"ט
 עושיע ס"ג סעיף ד'
 פ"א פ' מו"י פ"א מהל'
 ח"כ ס"ג ה"י ב' סמג
 לח"ן ק"ש עושיע ארית
 פ"ב י מו"י ס"ג מהל'
 ק"ש ה"י טו סמג
 עשין י"ח עושיע ארית
 ס"י ע"ב סעיף ח'
 פ"ב כ מו"י פ"א מהל'
 ח"כ ס"ג ה"י ב' סמג
 עושיע ס"ג סעיף עושיע
 ארית ס"י כ"ה סעי' ח'
 פ"ד ל מו"י ס"ג עושיע
 ארית ס"י ע"ב סעיף
 כ' עושיע ארית ס"ג
 פ"ה ב' מו"י ס"ג מהל'
 תפילין ה"י ט סמג
 עשין כ"ב עושיע ארית
 ס"י מ סעיף ח'
 פ"ו ס מו"י פ"ד מהלכות
 ח"כ ה"י א' סמג
 עשין י"ט עושיע ארית ס"י
 לו סעיף ח' :

אימא בכובע שלא כנגד ראשו שהרי צברייתא דלעיל מני תני
 תחת מראשותיו ולא פריך מיניה משום דמלינין לפרושי שלא כנגד
 ראשו ואומר (י) הרב דל"כ מאי איריא בכובע אפילו שלא בכובע נמי
 אלא ש"מ דמיירי אפילו כנגד ראשו
 ומ"מ קשיא לישי דמיירי בלשמו
 עמו דבעיא כלי בתוך כלי ול"ע:
שנים שהיו ישינים במטה. ור"ת
 והלא רואה ערות עלמנו וי"ל
 שיוציא ראשו לחוץ ור"ת והרי לנו
 רואה את הערוה וי"ל דקסבר לכו
 רואה את הערוה מותר אי נמי חוץ
 בצגדו כנגד לבו :

והתניא היה יסן במטה ובני
 ביתו וכו'. פ"י רש"י
 אשמו בכלל ביתו ולא נהירא חדא
 דלא אשכחן אשמו דמקריא בני
 ביתו ועוד לפירוש הול"ל והא
 קמי כחן כיון דלצרייתא דלעיל
 קאי אכל מדקלמר והתניא משמע
 דצרייתא אחרת היא ואומר ה"ר
 יוסף דגרסינן היה יסן במטה ואשמו
 ישנה בלדו לא יחזיר פניו ויקרא אר"כ
 היתה טלית מפסקת בינו לבניה :
 ומשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש אר"כ היתה טלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 ישן במטה (י) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש אר"כ היתה טליתו
 מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע: אמר מר אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלוש שנים ויום אחד
 ותינוק בן מ' שנים ויום אחד איכא דאמרי תינוקת בת י"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי ששים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מדתינהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשימין שבחוץ עם תכשימין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 גהרות וכתוב *תגל ערוחקך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 *שנא *שערך כעדר העוים: אמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו היו *דורשי חמורות אמרו *והיו חייך
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיביע הגחה כספר תורה
 קמ"ל: ואמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעמש ורק
 ומשמש

מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מצינו: **בכובע**. הוא הכיס
 שלהם: **למורשא בכובע**. שהתפילין נכרין בצליטתן בקצה הכיס והוא
 כמורשא: **לייר לכו בכילתא**. ביריעה הפרוסה סביב'ו מטחו קשרין:
ומטיק למורשהו לבר. צליטת הקשר תורה אור
 שהתפילין צולטין מן היריעה היה
 הופך ללד החוץ ולא ללד המטה :
אשריפא. הסכל: **יום טבילה סוה**.
 יום שטבלה אשמו דהוא ליה ליל
 תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
 אשמו עמו: **ולאגמורין הלכה למעשה**.
 מה שזני להביאם לו לא עשה אלא
 ללמדני הלכה לעשות מעשה כשמואל:
ואפילו אשמו עמו. (ד) שיחזיר פניו
 דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
 פשיטא ליה דאסור דליכא הרור
 נגיעת ערוה על ידי אברי תשמיש :
אשמו כגופו. ורגיל בה וליכא הרור
 כולי האי: **בשלמא לרב יוסף**. דאמר
 אשמו היא דשירא אכל אחר לא מתיר
 להו למתניתא הא בלשמו הא בלשמו
 והא דקתני בני ביתו אינו אשמו: **היה יסן במטה ובני ביתו**.
 ור"ת אשמו בכלל
 ביתו: **לדידי נמי**. בין אשמו בין אחר
 פלוגתא דהני תנאי היא: **הא איכא**
עגבות. דנגעי אהדי: **וקולא חלסה**
ערומה. ואף על פי שערום אסור
 לכרך אשה יושבת מותרת שבישיבה
 פניה שלמטה מוכיחם בקרקע: **אכל**
לא האי. מפני שהבנים והגיד
 צולטין ונראין ואף על פי שמגולות
 עגבות' והיינו סייפתא: **כגון שהיו**
פנים טוחות. דצוקות ומכוסות
 בקרקע טוחות משמע לשון ששיעו
 יטח חלק שאינה צולטת אפלטירי"א
 בלעז: **בה שלא וכן משע**. שהוא זמן
 שהן צלין לכלל ביאה: **בה י"א וכן**
י"ב. זמן שהן צאות לכלל סערות
 ושדיהן נכונים שמסס ואילך צאות
 לכלל [ביאה] שאדם מתאוה לכן :
הסם אמר רבא. גבי תפילין תחת
 מראשותיו דקאמר שמואל אפי'
 אשמו עמו הלכה כשמואל: **הכא**
 גבי שנים שהם ישינים דקא שרי
 שמואל בלשמו עמו מאי: **מתחא**
מתנינאו. בצרייה אחת *ארגתם :
י"א שער בכגדו. סנקב בגדו כנגד
 זקן התחתון וי"ל מן השער כנקב
 מהו מי הוי ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא: **שער שער**. כלומר מה
 צק: **לאסתכלי בה**. אם אשתו
 איש היא: **תכשיטין כפנים**. כוונת
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבטותיה וטוקבין כותלי בית הרחם
 כדרך שטוקבין את האזנים ותוחבין
 אותן כדי שלא יזדקקו להן זכרים:
עם תכשיטין שבתוך. אלעדה ולמיד
 הן הביאו אותן על כפרת הרור
 עזירה שנסתכלו צבטות מדין: **לאשמו**
ולק"ש. אם טפח מגולה בה לא
 יקרא ק"ש כנגדה: **שוק**. *בלשמו
 איש: **ערוה**. להסתכל וכן בלשמו
 לק"ש: **גלי שוק**. וכתוב בתריה תגל
 בידה יתלו חיו: **דורשי רשומות**.
 קשרים וסחומים הכלולים בתורה דורשי חמורות גרסינן והיא היא: **זה הסולם תפיליו**.
 שהתורה חיו של אדם (ה) ורמו לך הכתוב שיתלו חיו: **בצלוטה**. והקצוטה למטה נגלי הוא להם
 הקצוטה מונחת על היסוד והרצועה למטה: **בכיסתא חלסה**. בתוך תיקן היו ותלה התיק: **שגיסא**.
 ריט"י"ר בלעז פעמים שאדם מוילא מגופו לפיו נפיתה מתוך שזבוע וריחה כריח המאכל שאכל: **פיסק**. בלתי"ר בלעז ח"ך מלקוחיו פותח להוציא רוח הפה מלא כאלם
 שרולה לישן או שעמד משניה: **ונתעמש**. שטרטור"ר בלעז יוש שדורשים גיהק טריריקין גו הקים שטרילי"ר פיהק פיו הקים: **ורק**. ע"פ קרקע:

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש אר"כ היתה טלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 ישן במטה (י) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש אר"כ היתה טליתו
 מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע: אמר מר אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלוש שנים ויום אחד
 ותינוק בן מ' שנים ויום אחד איכא דאמרי תינוקת בת י"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי ששים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מדתינהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשימין שבחוץ עם תכשימין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 גהרות וכתוב *תגל ערוחקך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 *שנא *שערך כעדר העוים: אמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו היו *דורשי חמורות אמרו *והיו חייך
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיביע הגחה כספר תורה
 קמ"ל: ואמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעמש ורק
 ומשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש אר"כ היתה טלית מפסקת ביניהן ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 ישן במטה (י) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש אר"כ היתה טליתו
 מפסקת ביניהן אלא מאי אית לך למימר אשתו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא: אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע: אמר מר אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלוש שנים ויום אחד
 ותינוק בן מ' שנים ויום אחד איכא דאמרי תינוקת בת י"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שתים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי ששים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי התם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מדתינהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער: א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשימין שבחוץ עם תכשימין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 גהרות וכתוב *תגל ערוחקך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 *שנא *שערך כעדר העוים: אמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו היו *דורשי חמורות אמרו *והיו חייך
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיביע הגחה כספר תורה
 קמ"ל: ואמר ר' תנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעמש ורק
 ומשמש

מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מצינו: **בכובע**. הוא הכיס
 שלהם: **למורשא בכובע**. שהתפילין נכרין בצליטתן בקצה הכיס והוא
 כמורשא: **לייר לכו בכילתא**. ביריעה הפרוסה סביב'ו מטחו קשרין:
ומטיק למורשהו לבר. צליטת הקשר תורה אור
 שהתפילין צולטין מן היריעה היה
 הופך ללד החוץ ולא ללד המטה :
אשריפא. הסכל: **יום טבילה סוה**.
 יום שטבלה אשמו דהוא ליה ליל
 תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
 אשמו עמו: **ולאגמורין הלכה למעשה**.
 מה שזני להביאם לו לא עשה אלא
 ללמדני הלכה לעשות מעשה כשמואל:
ואפילו אשמו עמו. (ד) שיחזיר פניו
 דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
 פשיטא ליה דאסור דליכא הרור
 נגיעת ערוה על ידי אברי תשמיש :
אשמו כגופו. ורגיל בה וליכא הרור
 כולי האי: **בשלמא לרב יוסף**. דאמר
 אשמו היא דשירא אכל אחר לא מתיר
 להו למתניתא הא בלשמו הא בלשמו
 והא דקתני בני ביתו אינו אשמו: **היה יסן במטה ובני ביתו**.
 ור"ת אשמו בכלל
 ביתו: **לדידי נמי**. בין אשמו בין אחר
 פלוגתא דהני תנאי היא: **הא איכא**
עגבות. דנגעי אהדי: **וקולא חלסה**
ערומה. ואף על פי שערום אסור
 לכרך אשה יושבת מותרת שבישיבה
 פניה שלמטה מוכיחם בקרקע: **אכל**
לא האי. מפני שהבנים והגיד
 צולטין ונראין ואף על פי שמגולות
 עגבות' והיינו סייפתא: **כגון שהיו**
פנים טוחות. דצוקות ומכוסות
 בקרקע טוחות משמע לשון ששיעו
 יטח חלק שאינה צולטת אפלטירי"א
 בלעז: **בה שלא וכן משע**. שהוא זמן
 שהן צלין לכלל ביאה: **בה י"א וכן**
י"ב. זמן שהן צאות לכלל סערות
 ושדיהן נכונים שמסס ואילך צאות
 לכלל [ביאה] שאדם מתאוה לכן :
הסם אמר רבא. גבי תפילין תחת
 מראשותיו דקאמר שמואל אפי'
 אשמו עמו הלכה כשמואל: **הכא**
 גבי שנים שהם ישינים דקא שרי
 שמואל בלשמו עמו מאי: **מתחא**
מתנינאו. בצרייה אחת *ארגתם :
י"א שער בכגדו. סנקב בגדו כנגד
 זקן התחתון וי"ל מן השער כנקב
 מהו מי הוי ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא: **שער שער**. כלומר מה
 צק: **לאסתכלי בה**. אם אשתו
 איש היא: **תכשיטין כפנים**. כוונת
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבטותיה וטוקבין כותלי בית הרחם
 כדרך שטוקבין את האזנים ותוחבין
 אותן כדי שלא יזדקקו להן זכרים:
עם תכשיטין שבתוך. אלעדה ולמיד
 הן הביאו אותן על כפרת הרור
 עזירה שנסתכלו צבטות מדין: **לאשמו**
ולק"ש. אם טפח מגולה בה לא
 יקרא ק"ש כנגדה: **שוק**. *בלשמו
 איש: **ערוה**. להסתכל וכן בלשמו
 לק"ש: **גלי שוק**. וכתוב בתריה תגל
 בידה יתלו חיו: **דורשי רשומות**.
 קשרים וסחומים הכלולים בתורה דורשי חמורות גרסינן והיא היא: **זה הסולם תפיליו**.
 שהתורה חיו של אדם (ה) ורמו לך הכתוב שיתלו חיו: **בצלוטה**. והקצוטה למטה נגלי הוא להם
 הקצוטה מונחת על היסוד והרצועה למטה: **בכיסתא חלסה**. בתוך תיקן היו ותלה התיק: **שגיסא**.
 ריט"י"ר בלעז פעמים שאדם מוילא מגופו לפיו נפיתה מתוך שזבוע וריחה כריח המאכל שאכל: **פיסק**. בלתי"ר בלעז ח"ך מלקוחיו פותח להוציא רוח הפה מלא כאלם
 שרולה לישן או שעמד משניה: **ונתעמש**. שטרטור"ר בלעז יוש שדורשים גיהק טריריקין גו הקים שטרילי"ר פיהק פיו הקים: **ורק**. ע"פ קרקע:

בשאלות רב
 פ"א

[שבת נד. בי"ה]
 כ"ז כ"ב ק"ל:
 ע"ג עד.
 פסגדיו י"א.]

[כחכות סו.
 מנחה כ"ג:
 בכחכות לה']

חלה פ"ב
 משה ג

[קדושין פ"א:]

[חולין נ"ח:
 סוכה פ"ב
 ביאור ע"ט]

שנת סד:
 או לא:

[קדושין פ"ג.]

[פסחים נד.
 חולין ק"ד:]

[ע"ז"ח ב"ח"ח
 ס"י ע"ה ס"י
 על דכ"י רש"י
 הל"ג]

[שבת קמ"ג. ספחים מ"ג.
 חולין נ"ח:]

רב נסים גאון
 מסייעא ליה לרב הונא
 דאמר רב הונא
 עגבות אין בהן משום
 ערוה. הא מילתא
 מיפרשא ב"ב' דמס'
 הלה בנ"ב דבני מערבא
 הלכה (ח) הוה אסרה
 עגבות אין בהם משום
 ערוה הוה דאיתמר
 לברכה אבל לחכים אפי'
 כל שרצא אסור להביט
 בהוה דתני המסתכל
 בעקובה של אשה
 כמסתכל בבית הרחם
 המסתכל בבית הרחם
 כאילו בא עליה
 והואמר רב ששת למה
 מנה הכתוב
 הכשיטין שבוץ עם
 תכשיטין שבפנים.
 מפרשי' לה בס"ט שבת
 ב"ב' כמה אשת (ד' סד)
 תיקב את קרבן ה' אמר
 ר' אלעזר עגל זה דפוס
 של דדין כוסו זה דפוס
 של בית הרחם אמר ליה
 רבא אסור מקרא לא
 שמעת מיניה כוסו כגון
 מקום ומה הגה כבר
 הוכר